

fremmes. *Praktisk* fremmes en Sag bedst ved altid at holdes saa nær som muligt til Ilden af de mest brændende politiske Spørgsmaal. Det mest brændende er for Øjeblikket Københavns fortsatte Befæstning, oven i Købet ved Penge, som ikke er bevilgede paa den i Grundloven hjemlede Maade, men tagne trods Folketingets foregaaende Indsigelse, udtrykt saaledes, at »Folketinget atter forkaster Forslaget om Københavns Befæstning og nedlægger Indsigelse mod de Befæstningsarbejder, der under Ministeriets eller privat Ledelse foretages uden Rigsdagens Samtykke.« En saalydende Udtalelse vedtog Folketinget med 67 Stemmer imod 26 den 1ste April 1888.

Kort efter begyndte Ministeriet med næsten feberagtig Hast at handle stik imod det folkevalgte Tings Udtalelse. Denne Ministeriets Færd vil blive Hovedspørgsmaalet ved de forestaaende Folketingsvalg.

Spørgsmaalet har tre Sider: en *statsretlig*, en *finansiell* og en *reel*.

At belyse den *statsretlige* Side, — Ministeriets Færd i Grundlovens Lys, — er den egenlige Politikers Sag. Her staar Parti imod Parti.

At belyse den *finansielle* Side, — hvad er 8 Millioner Kroner?¹⁾ til hvor meget nyttigt Arbejde, som trænger til at udføres, kunde de ikke bruges! — det er en Opgave, hvor den egenlige Politiker (Partipolitiker) bør kunne mødes med Fredsvennen, uden Hensyn til Parti.

Med den *reelle* Side er vel det samme Tilfældet, men her er det i Særdeleshed, at *Fredsvennen* har sin Opgave. Fredsvennen skal især fremdrage og lægge til Rette, *hvorfor Københavns Befæstning er ej alene unyttig, men ligefrem skadelig*, — hvorfor den saa langt fra er en Betyggelse, at den ligefrem er en *Fare for Danmarks Neutralitet*, — altsaa: **en Fare for Freden!**

Tillad mig (da man i Folketinget ofte hverken kan høre eller høres) at gengive, hvad jeg — med Tanken paa Fredsvennernes formaalstjenligste Virksomhed i den nærmere Fremtid — udtalte i Tinget den 14de Januar 1889 (i Følge Folketingstidende, Spalte 2594—95):

Der yntes om, at Folket nok skal komme til Ro, naar nu Befæstningen bliver færdig, og at man, naar man har talt derom og givet sine Følelser Luft en vis Tid, falder til Føje, fordi det bliver en af disse fuldbragte Kendsgerninger, som der intet er at gøre ved. Jeg haaber, at det ikke nogen Sinde skal ske.

Efter min Opfattelse er de Befæstningsanlæg, der for Tiden udføres om København, saa langt fra at være en Betyggelse for vort Forsvar, at de snarere er en Fare derfor. København har ingen strategisk Betydning, en kan faa men Slags strategisk Betydning ved at forvandles til en Fæstning, som vi dog ikke er i Stand til i Længden alene at forsvare. Deraf følger, at Befæstningen ved Alliance, ved Forbund med en Stormagt kan blive af Betydning, saaledes som jeg tidligere har nævnt, og deraf følger, at noget lignende kan gentage sig i Historien som i 1807, da vor Flaade var bleven for stor til et saa lille Land som Danmark, og der derfor var Frygt for, at den skulde bruges mod en Stormagt af den ene eller den anden Stormagt; og saa kom England Frankrig i Forkøbet og tog Flaaden. Noget lignende kan gentage sig, naar København er bleven befæstet, at der kan blive paatvunget os en Alliance, og vi kunne blive dragne ind i en Krig, saa at Befæstningen, i Stedet for et Værn for vor Neutralitet, netop bliver den største Fare derfor. Jeg haaber derfor, at Folket ingen Sinde skal slaa sig til Ro, men at den Sorg og Harme, som er oppe i Øjeblikket, bliver vedligeholdt, indtil det, der nu gøres, igen bliver som ugjort. Saa længe jeg har Plads i dette Ting, skal jeg ikke blive træt af at udtale: Københavns Befæstning bør ødelægges!

Om Menneskelegemet og dets Krav.

Af

A. Kr. Dolleris.

IV.

Sidste Artikkel drejede sig særlig om Brystsygens Væsen og Smitteevne; og det blev lovet, at nærværende skulde begynde at oplyse om, hvad der mulig kunde gøres i Kampen mod denne farlige Fjende. Naar dette imidlertid ikke bliver opfyldt, da er det grundet paa, at jeg ikke har turdet forudsætte, at Læseren har en klar Forestilling om Lungernes Bygning og deres betydningsfulde og storartede Arbejde; og saadan maa have for at kunne erkende de Hensyn, der maa tages til dem. Det nytter kun lidt at sige, at *dette* og *hint* skal gores eller *ikke* gores, naar det ikke samtidig kan staa klart, *hvorfor*; saa denne Erkendelse burde mindst mangle i en saa betydningsfuld Sag som nærværende. — Desuden vil der i kommende Artikler blive pillet ikke saa lidt ved gamle, kære Vaner og Fordomme, som gennem mange Slægtled ligesom er voxet sammen med Folk; og hvis en saadan Pille eller Kritik ikke blot skal kunne taales, men ogsaa findes berettiget, vil det være dobbelt nødvendigt for Læseren at erindre sig *Lungernes fine, sarte Bygning* og *det store Arbejde, de maa udføre, hvis Sundheden skal bevares*.

¹⁾ T. Ex.: udmøntede i Guld, skulde der 18 (atten) Heste til at trække de 8 Millioner Kroner. Udmøntede i 1-Kroner og lagte tæt Side om Side, vilde de naa langs Jernvejen fra København til Korsør, baade frem og tilbage (eller paa begge Skinnerne af samme Spor). O. s. v.